

REVISTA

17 NOV. 1975

ORFEÓ GRACIENC

JUNY DE 1930

BARCELONA

BODEGUES

De l'Excm. Senyor Duc de
ALMODOVAR del RIO

Sánchez Romate H.^{os}

VINS i CONYACS

XEREÇ AMONTILLAT
N. P. U.

CONYAC N. P. U.

XEREÇ
DE LA
FRONTERA

FÀBRICA DE XOCOLATES

I

BOMBONS FINS

D. CAPELLERA

ASTURIES, 85
BARCELONA - G.

Recomanem als nostres socis les cases que anuncien a *Revista*

CASA ROSELL

Saldos en teixits, estampats,
llanes i sedes de totes classes

TROSSOS A PES

Plaça Rius i Taulet, 7 - Telèfon 70583 - BARCELONA

JOESP BALCELLS

MECANIC

Domicili:
Guilleries, 24, 1.er
Arranjament de mà-
quines de cosir de
totes les marques

Taller:
Menendez Pelayo, 118
botiga
BARCELONA-G.

“ V E S T A ”

LA MILLOR MÁQUINA DE TOTES

EL CIGNE

GRAN ASSORTIT EN GÈNERES
DE PELL

CARTERES-MONEDERS PER A SENYORA
CINYELLS

*

Preus limitadíssims : Darreres novetats

*

16 Carrer del Cigne, 16
(Entre Salmeron i Plaça Llibertat)
BARCELONA-G.

LA CAMPANA

TOMÀS
SANS QUINTANA

REBUDES LES DARRE-
RES NOVETATS DE
LA TEMPORADA

Plaça Rius i Taulet, 19
BARCELONA - G.

Recomanem als nostres socis les cases que anuncien a *Revista*

ÒPTICA I ARTICLES FOTOGRÀFICS

CASA TORRAS

APARELLS FOTOGRÀFICS - PLAQUES
PEL·LICULES - PAPERS I ACCESSORIS

GRANS LABORATORIS PER A TREBALLS D'AFECCIONATS

LA SECCIÓ D'ÒPTICA SERVEIX TAMBÉ LES
RECEPTES DELS METGES OCULISTES

SALMERON, 83

TELÈFON 70013

(D'AVANT LA PARADA DELS TRAMVIES)

NECESSITEU:

Cintes, Pintes, Goma, «Valenciens», Brodats, Fils de tota mena, Botons o Veta? aneu sempre al

GRAN ESTABLIMENT SENSE PORTA

de JOAN PERELLÓ
on compreu barat i bo

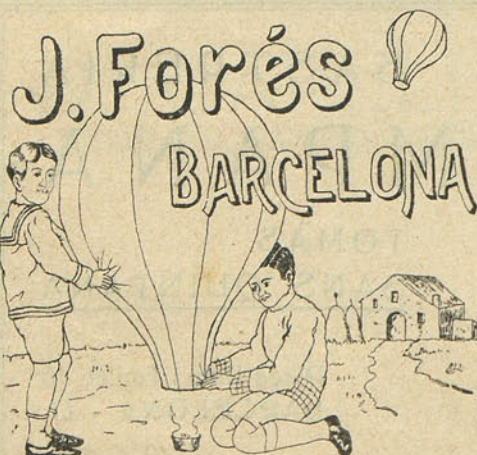
—
TRAVERSSERA, 86
BARCELONA-G.

GORRES

CAMPS

TRAVERSSERA, 48
BARCELONA - G.

ARTICLES PER A FESTES

MENÉNDEZ PELAYO, 6

Sucursal: DURAN I BAS, 8-Tel. 74246

Articles d'ornamentació
i il·luminació, globus,
fanals, focs artificials i
japonesos, serpentines,
confetti, etc.

REVISTA

ORFEÓ GRACIENC

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: ASTÚRIES, 83 : TELÈFON 72096

L'ORFEÓ GRACIENC té per objecte la propagació i l'enaltiment de l'art musical català, com una de les manifestacions que més eficaçment contribueixen a infiltrar i difondre en el nostre poble la consciència de la personalitat de Catalunya i les seves reivindicacions

SERENITAT

No ens desplauen els moviments passionals, ni ens fan por els dinamismes juvenívols, ni condemnem, sistemàticament, la violència; però, després dels sis anys d'enviliment suportats, hem après prou bé a destriar els actes i les campanyes que obeeixen a un fons sentimental de les que obeeixen a actituds equivoques i dels esclats nerviosament valents de darrera hora.

Per això, en els moments actuals de natural desorientació provocada per la successió ràpida d'esdeveniments inesperats, tenim per guia i norma de tots els nostres actes la serenitat que imposa una actuació ben definida i uns ideals prou fonament sentits que ens senyalen d'una manera ben clara la ruta a fer.

La incorporació de l'ORFEÓ GRACIENC a la seminormalitat actual és un fet palès que culmina en l'aparició del primer nombre de la nostra REVISTA i en la sèrie d'actes realitzats i de realització immediata que donen el ritme de la nostra vida social al compàs del desvetllament de Catalunya en aquesta nova fase de la seva història, que marcarà, Déu ho vulgui, un pas avant en el camí de la renaixença nostrada.

Potser alguns esperits superficials que no veuen en la tasca dels orfeons més que un folklorisme arcaïtzant, creuran en la conveniència d'aprofitar-se'n per a determinats fins polítics; però els qui, contràriament, tenim fe en l'obra social, cultural i patriòtica dels orfeons de Catalunya, proseguirem la nostra tasca amb la serenitat de qui té el convenciment que encara hi ha molt de camí a fer, que els orfeons encara poden ésser una arma de bon tremp al servei de la nostra terra.

Som dels que creiem que hi ha moltes coses que no tenen dret de ressuscitar perquè abans de la Dictadura ja eren ben mortes i llur ineficàcia era palesament demostrada. Tal vegada certes manifestacions externes tan puerils com innòcues, no obeïen més que al desig d'amagar la feblesa interna, la superficialitat de manta actuació molt brillant de part de fora, molt buida de dins. Si res més no, la tongada de violència incivil haurà servit per a destriar allò que té una valor permanent de la faramalla que enganya fàcilment el poble impressionable, però que ja no pot enganyar ningú que sàpiga esguardar els esdeveniments passats i presents amb serenitat.

Aquesta serenitat conscient és la que ha de dirigir els nostres actes.

SCHUMANN I EL ROMANTICISME

L'ACTUAL moment commemoratiu del Romanticisme ens presenta aspectes artístics molt diversos. Dintre la complexitat del terme *romàntic* hi ha diverses branques que potser arribaríem a ajuntar en dues de significatives: l'una seria el romanticisme espiritual, íntimament arrelat en l'ànima del poble i de la raça, del qual sortiren poetes i estètics, i acabà per vivificar l'art essencialment expressiu: la música; és el romanticisme dels Schiller, Joan Pau Richter, Hoffmann, Uhland... L'altra branca alludida més amunt, seria la que va enlairar-se en l'art parisenc, amb escaients polítics, i amb força literatura i oratòria, alhora a crits de protesta i revolució: Chateaubriand, Musset, George Sand, Victor Hugo...

* * *

Musicalment el Romanticisme comença en l'Alemanya federal dels temps de Beethoven, el qual ja ens manifesta el fons nacionalista i de raça de la seva inspiració. Aquest sentiment de consciència popular (més o menys clar en cada ànima d'artista) continua en l'admirable floració dels Schubert, Weber, Schumann, Wagner... Potser el geni en qui més magníficament s'arrela l'ànima del seu país és en un polonès: Chopin.

Certament, hi havia en el moviment romàntic exageracions de tota mena, que no eren nascudes dels veritables artistes; ho eren dels corifeus, dels estètics i crítics de criteri limitat, que són els que exageren les virtuts dels creadors fent-ne llur caricatura. Així varen sorgir en els temps romàntics les cridòries retòriques, l'afany de "rompre motlles" i de "trençar cadenes",... perquè sempre als moviments innovadors (que són afirmatius) s'uneix el cor de snobs que dissimulen llur incomprensió amb veus d'audàcia destructiva; en realitat aquests no solen ésser altra cosa que *diletants* i aturen el progrés amb llur moneda falsa d'avançats.

Els romàntics de la música, com que tenien una tasca vertadera a realitzar, tenien les arrels de llur ànima en allò més íntim del poble i de la gran tradició de la raça. Per això aquells revolucionaris portaven també com a senyera la reinstauració del culte de Bach.

* * *

Entre aquells artistes, Robert Schumann és un dels que arribaren a la més intensa elevació de l'esperit de la raça en la seva música.

És meravellós, per altra part, l'impuls juvenívol que hi ha en la producció del gran artista, àdhuc en les darreres obres, escrites entre la fadiga i les dolors d'aquesta neurastènia que s'apoderà d'ell, potser per excés de treball, inquietuds de la vida i per l'osificació del cervell que descobrí l'autòpsia. Però, repetim-ho, malgrat l'esforç de produir en aquestes condicions, tota l'obra de Schumann té l'empenta juvenívola i forta.

L'exaltació romàntica no era en Schumann una faisó literària. Era una exaltació pròpia de l'ambient que el voltava, i del seu temperament personal. Schumann no era cap d'aquests avançats *de moda* la realitat dels quals consisteix en grans negacions i ben petites creacions; ell, més que "rompre motlles" inconscient,

va obrir noves vies, va descobrir nous i encisadors indrets pels quals passem ara nosaltres amb tota facilitat de comprensió meravellats de tanta bellesa.

* * *

¡Quin contrast, l'esperit senzill del músic amb la violenta, desenfadada i boja imaginació de l'autor del poema *Manfred*, lord Byron! Fou aquest un neuròtic i un inadaptat, tant per educació com per temperament. El seu *Manfred* és un poema de revolta incoherent, de suggestions no explicades perquè el lector les formi al gust de la seva fantasia. Comprenen com això havia d'ésser musical? I no era pensat per a l'escena; almenys el propi Byron ho confessava convençut, si no fos que ho exigís per una d'aquelles paradoxes audacioses a què tan afeccionats eren els poetes del romanticisme.

En una carta al seu amic i editor Murray, escrita a Venècia el 15 de febrer de 1817, diu lord Byron: "Oblidava de dir-vos que haig d'acabar una espècie de poema o de drama dialogat, en vers lliure, que havia començat l'últim estiu a Suïssa i del qual és l'"Encantament" un fragment. És fet en tres actes, però d'un gènere ombríu, metafísic i indefinible. Gairebé tots els personatges, exceptuant-ne dos o tres, són esperits de la terra i de l'aire, i de les aigües. L'escena passa als Alps; el protagonista és una espècie de nigromàntic turmentat pels remordiments, la causa dels quals tan sols és mig explicada. Ell va errant, invocant els esperits, que li apareixen i no li aprofiten per a res. A l'últim arriba a penetrar fins a la mansió del mateix principi del Mal per a evocar una ombra que se li apareix i li dona una resposta ambigua i poc grata. Al tercer acte els criats el troben expirant en una torre on havia estudiat el seu art. Per aquest esbós ja podrà veure que no dona torre on havia estudiat el seu art. Per aquest esbós ja podrà veure que no dono gran importància a aquest caprici d'imaginació; però almenys he procurat que la seva representació sigui impossible; les meves relacions amb Drury-Lanc m'han donat la major aversió pel teatre."

El tercer acte, el va refer el poeta, i en trametre'l a Murray (5 de maig de 1817) insistia a anomenar-lo "Poema dialogat, o pantomima, si voleu, tot allò que us plaurà, excepte un títol que faci pensar en el teatre".

Així, doncs, *Manfred* és un assumpte fantàstic; però és nascut d'impressions reals. Fou escrit a l'època de la separació de lord Byron de la societat londinenca, i de la seva esposa, la qual cosa havia estat un escàndol. Després ell va voler intentar una reconciliació que no fou acceptada; i aquesta idea és, sense dubte, la que es refereix al crim no explicat en el poema, però que es diu comès per Manfred; no creiem en les amors incestuoses de l'heroi amb Astarté, la qual no és més que l'evocació de la deessa-astre, la pàl·lida lluna i, en tot cas, personificació ideal de l'esposa abandonada... Byron li dona per missió d'anunciar a l'heroi que l'endemà acabaran les seves dolors a la terra.

La mort de Manfred no és tampoc l'expiració en rebel·lió i protesta airada, pròpia de les exaltacions romàntiques, com en la *Damnation de Faust*; l'heroi no vol fer oració, però demana la mà del monjo que vol "convertir-lo", i li diu: "Bon vell, no és tan difícil morir..."

Robert Schumann començà a escriure la música de *Manfred* després d'un període de vuit anys, d'una labor intensíssima, agreujada per les inquietuds de la vida i per la neurastènia que l'assetjava. Era l'any 1840, d'una febril activitat; Schumann es graduà de doctor en Filosofia, a la Universitat de Jena; es maridà amb Clara Wieck, a despit del pare d'ella, escriví molts i admirables *lieder* (com les col·leccions *Mixtes*, *Amor i vida d'una dona*), el primer temps del bell concert per a piano, la Primera simfonia... Dos anys després, a més d'obres per a

piano, el bellíssim Quintet, i els Quartets; l'altre any les obres per a solo, cors i orquestra (com *El Paradís* i *La Peri*). Tant de treball li dona dolors de cap i al·lucinacions de l'òida. En 1844, entre altres obres, escriu el *Faust*, els *Estudis*, opus 56, i acaba el concert de piano. En 1846, malgrat una recaiguda, la *Sinfonia en do major* i els dos trios de piano. L'any següent morí Mendelssohn inesperadament, la qual cosa impressionà molt Schumann, desolat alhora per la pèrdua de germans i amics. L'any 1848 va veure néixer moltes belles obres: *Album de joventut*, *Escenes del bosc*, *Reflexes d'Orient* i *Manfred*.

Fou l'any del moviment polític que obligà Wagner a exilar-se. Schumann simpatitzà també, però menys directament; havia escrit les *Marxes* per a piano. Obra 76, que en la intimitat hom anomenava *Marxes revolucionàries*, i són tres de ritmes enèrgics i una a fàisó d'intermedi suau.

El 3 de maig d'aquell any escrivia a Liszt: "... Nosaltres vivim ací en una gran tranquil·litat, allunyats de la revolució; l'ardiment en el treball augmenta en lloc de minvar, encara que hem pres part en el moviment general. He estat ocupat en coses petites i grans que aviat sortiran; vinc d'acabar una feina d'importància: he posat en música el *Manfred* de Byron, el qual he tractat des del punt de vista dramàtic, amb obertura, entreactes i diversos fragments de música tals com el text pot inspirar."

Liszt li demanà *Manfred* per representar-lo a Weimar, i l'estrenà al Teatre de la Cort. El 6 de desembre de 1851: "... Amb tot i la representació que vós sou tan amable de fer-me esperar, tinc un dubte; potser el fet és massa important"; i demana alguns dies per corregir el text. Després envia la partitura demanant que Liszt retardés l'estrena perquè... Clara havia donat al món, aquells dies, una filla.

Aquell any escriu a Liszt:

"Dusseldorf, 25 desembre 1851.

"Car amic:

"Us torno *Manfred*. He fet passar encara una vegada la música pel gresol (en companyia de Hildebrandt i de Wolfgang Müller), i penso que ara ja es pot presentar en escena. He arribat a convèncer-me que els fantasmes han d'aparèixer en carn i os. Per als detalls de la realització escènica, penso escriure'ls a M. Genart més endavant.

"Entre totes les peces de música, us recomano més particularment l'obertura. Jo la considero—gosaré dir-ho?—com un dels més forts fills meus, i desitjaria que vós compartissiu la meua opinió.

"En els passatges melodramàtics, on la música no fa més que acompanyar les paraules, ¿potser n'hi haurà prou amb la meitat del quartet? Als assaigs es podrà jutjar.

"El punt més important és, naturalment, la interpretació del paper de *Manfred*; la música hi resulta una pura bogeria, i si podeu obtenir d'un actor de Weimar que pugui fer clara la seva elevada significació, us quedaré infinitament reconegut."

La primera interpretació va tenir lloc el 13 de juny de 1852. Schumann i Clara es posaren en camí per presenciar l'estrena, però a mig camí hagué de tornar a casa, per trobar-se mal dels nervis i no atrevir-se a continuar.

Liszt, el 26 del mateix juny, sol·licità de Schumann l'ofrena de la partitura, i aquest va accedir tot seguit. La hi tornà amb la següent dedicatòria:

"Música per al *Manfred* de lord Byron.—A Franz Liszt, en record.—Robert Schumann.

EDUARD L. CHAVARRI

DE HAËNDEL I LA SEVA OBRA

No pas un comentari de més sobre Haëndel i la seva obra. Sí, però, un testimoni devot d'admiració a aquest gran músic del segle divuitè, tot ell energia i puixança creadora.

Nat a Halle l'any 1685, per bé que aconseguí els seus primers èxits a la seva terra, més tard es traslladà a Londres i fou a Anglaterra on pròpiament es descabellà la seva vida artística.

Amb el cap alt i la mirada ardent, serena, però; la perruca blanca, les celles negres, i assegut, i el puny clos, desbordant de lluita i de vida; així ens el mostra un retrat gravat de W. Bromley, segons una pintura d'Hudson; i així fou, en efecte, la seva vida. Batallà contínuament en els salons de la societat londinenca, al costat d'amics fervorosos les més cruels campanyes inqualificables. Conegué totes les hores—cal que els genis les coneguin—, i escampà el seu esperit i la seva intelligència en mig d'aquest món magnífic de la música. De fet es creà un món a part, allunyat de totes les coses que el voltaven. Aquest neguit continu i aquest lluitar sense parar mai, no havia endurit ni els seus bons sentiments ni el seu bon cor. Drets d'obres, reservats exclusivament per a hospitals d'infants; obres escrites pensant exclusivament en els pobres i en els nois; i, encara, era el seu mateix nom que donava a una nena abandonada, Maria Augusta Haëndel, nada el 15 d'abril de 1758.

Haëndel conservà al llarg de la seva vida una llibertat admirable; no restà mai supeditat a cap organisme oficial, i sabé rompre totes les cadenes. Ni el mateix càrrec de professor de princeses i les esplèndides pensions que més tard li vingueren, no pogueren doblegar-lo a aquell món convencional i, a voltes, falsament aristocràtic. No li plaién tampoc els elogis excessius, mancats de ponderació. Era a Dublín que hom l'esmentava en un cartell, amb "Doctor Haëndel"; la qual cosa ell féu rectificar ràpidament per "M. Haëndel". Menyspreava totalment l'opinió dels crítics convençut tothora i segur amb la seva obra.

Aquesta independència i aquest menyspreu; aquesta mena, diríem, de ferotgia natural, es traduïa en una producció intensa, contínua, creant simultàniament obres diferents, dirigint concerts, preparant els seus magnífics oratoris, i produint, encara, inlassablement, d'una manera tirànica. Cap visita—diu Hawkins—no podia interrompre'l en el seu treball; la impaciència de deslliurar-se de les idees que afluien constantment al seu cervell, el va retenir gairebé sempre malalt. Era pres sovintment per excessos de furor dirigint l'orquestra: *Chorus!* cridava d'una manera formidable, quan aquests estaven distrets. Ni la presència de prínceps no era prou per a aplaçar la seva violència. Tot ell era donat al seu art; aquesta música retòrica de perfecta escriptura polifònica, objectiva i bella. Naturalment que aquest procedir li creava antipaties manifestes. I no esmentaríem pas aquelles actituds potser comprensibles, sinó els atacs descarnats i vius a la seva obra, el menyspreu absolut pels seus poemes musicals; organitzar simultàniament actes per restar-li

públic. A voltes eren petites reunions per llevar-li l'aristocràcia; d'altres eren concerts. Haëndel, però, la perruca voleiant, cridava davant l'espectacle de la seva sala de concerts buida: "Millor; així la meva música sonarà més bé."

No li mancà el consol d'amistats predilectíssimes que l'ajudaren contínuament. En els dies més amargs de la seva lluita tingué el goig de no trobar-se en un isolament total. A darrera hora, però, vencé; per bé que per raons estranyes al seu art, podríem dir; així com eren raons estranyes les que fins llavors l'havien tingut retut. Passà amb ell el mateix que amb Beethoven. Haëndel esdevingué, sobtadament, després de la batalla de Culloden, i amb els seus oratoris patriòtics l'*Occasional Oratorio* i *Judas Macchabée*, un fet nacional.

* * *

Morí a Londres l'any 1759. "La nostra joia se'n va en dolor, com el dia fuig amb la nit" foren les darreres paraules que musicà; terrible significat per a ell, puix que lentament la ceguera obscuria els seus ulls. Es tancaven a poc a poc totes les llums. Era, com diu Romain Rolland, el crit d'Hèrcules morint.

Si la contínua lluita no li privà el seu amor intens pels altres perquè la caritat va ésser per a ell la veritable fe, tampoc no pogueren entrar en el seu món musical totes aquelles turbulències i tots aquells menyspreus de què era objecte i que vivia. És, en efecte, la música de Haëndel, d'una construcció serena, pulcra, plena tota ella d'una joia dolça i madura. Havia de despendre molta d'energia i no vacilà un moment, per poder tenir contínuament separades les dues diriem vides que vivia. De cara a les coses que el voltaven hagué de lluitar contínuament per vèncer; de cara a la seva obra hagué de treballar amb flemma i serenitat. Perquè són pocs els artistes que tenen prou força per a isolar la seva obra de les contingències del món, i perquè és difícil veiem les llimades més dures del sofriment en moltes obres, hem d'admirar aquest cas extraordinari de Haëndel. És clar que això no vol pas dir que l'obra de Haëndel estigui mancada de passió, ni vol dir tampoc, doncs, que sigui freda la seva música. No res d'això. Va ésser la música per a ell una regió serena, on no volgué mai que tinguessin accés les turbulències que el voltaven, mirà de lluny la seva vida, però foren accents magnífics, íntims, plens de sentiment els que li inspiraren pàgines brillantíssimes; foren evocacions dolorides de dissortats que li donaren aquelles evocacions patètiques tan emocionants.

Alhora que esmentem Bach, podem esmentar amb la mateixa seguretat, amb la mateixa estima, Haëndel. Tots dos representen el brillant període preclàssic del segle divuitè. Tots dos mereixen l'especial distinció que donem als amics més bons i veritables.

JOAN J. MITJAVILA

DE LA MÚSICA A LES FINANCES

Es el cas que a París s'ha constituït una banca, la *Banque des Artistes*. Aquest fet, insòlit en la història de la humanitat—ens atrevim a dir—, el creiem mereixedor de la publicitat i digne d'alguns comentaris.

El fundador d'aquest organisme és Mr. Paul Delafosse, Mestre de Capella a Saint-Roch i gerent de la *Banque Valdotaïne*.

Mr. Delafosse explica les causes que l'han impulsat a crear la *Banque*—des de la revista *Le Guide du Concert* en els següents termes: “Tots els representants de les Arts són generalment considerats com a bohemis insolvents, carregats de quimeres, a qui no cal ni deu atorgar-se cap protecció. Això fa que els poders públics i els organismes financers no els donin aquell ajut material que atorguen als comerciants, als estudiants, als empleats i, fins i tot, als obrers. D'altra part, la solidaritat que tants de beneficis podria reportar als centres artístics, no s'exerceix—per un sens fi de causes—sinó amb un caràcter benèfic, quan algun col·lega es troba en extrema necessitat. Resumint: Els artistes no poden trobar els mitjans materials sempre que en tenen necessitat i ni tan sols en aquells moments transcendents de la vida d'un artista; per a donar-se a conèixer; per a solidificar una obra bellament començada, etc. Jo, que sóc artista i també home de finances—tinc capitals plaçats en una banca que jo mateix administro—he examinat amb tota cura els crèdits que es podrien obrir a artistes, i ho veig una cosa possible. Una banca, prenent les garanties necessàries, pot, sense riscos, fer préstecs als artistes. Es més: *La Banque des Artistes*, per bé que especialitzada en aquesta mena de préstecs, farà tota mena d'operacions de banca i realitzarà, així, beneficis que li permetran d'atendre amb més seguretat l'objecte principal per què ha estat fundada.”

No crec gens aventurat de dir que una entitat com la de Mr. Delafosse, a Catalunya, ens faria un gran bé, i que no sols hi tindria la vida, sinó que faria bons negocis ocupant-se gairebé solament de la música. Ja Maria Carratalà, des de *Vibracions*, parlant de la tan desitjada Editorial Catalana de Música, iniciava, com una possible solució als nostres problemes musicals, l'organització comercial i, fins i tot, monopolitzada, dels concerts, etc.

Cal tenir en compte que la vida musical a Catalunya cada dia s'intensifica més; que, ultra els Orfeons i les Associacions de Música, cada dia són més les institucions *da camera* i les orquestres simfòniques que es creen. A Girona, a Figueres, a Terrassa, a Sabadell, a Igualada i a Lleida, tenen la seva orquestra, organismes que, de tenir un sòlid ajut material, podrien donar magnífics resultats de cultura colectiva.

Hi ha també la qüestió del Teatre líric català i de l'Editorial de música. I, encara, hi ha una altra necessitat de relativa urgència; l'organització de l'ensenyament musical a les escoles. També seria convenient de pensar a assegurar l'economia i a intensificar la vida artística de les nostres grans institucions musicals: Orquestra Pau Casals, Orfeo Català, ORFEO GRACIENC, etc. També es podria fer un edifici-teatre, on, a més del Teatre líric català podrien donar-se concerts.

No ens falten homes de cabals per a crear una *Banca Catalana dels Artistes* ni entitats bancàries constituïdes que podrien dedicar part de llurs activitats a això que hem apuntat més amunt. I qui sigui confrare que hi prengui candela.

SANTS SAGRERA

L'ORFEÓ GRACIENC CENTENARI DEL

DUES audicions de *Manfred*, de Schumann, que anotem en els annals de l'ORFEÓ GRACIENC com una tasca duta a terme per a servir-nos sempre d'esperó. Com una alegria a retenir per a aquells moments àlgids de la nostra vida. La premsa ha ressenyat ja les audicions, que han estat dues festes admirables. No hi ha res a dir, doncs, en l'aspecte artístic; és per a nosaltres, per polidesa, aquest, un terreny vedat. Però, sí que ens plau de constatar la tenacitat del nostre Mestre i dels orfeonistes. Entremig d'aquella florida de corals hi ha molt d'esforç amagat. Desigs veritables de reeixir; entusiasme il·limitat; i són aquestes les condicions que no han escatimat els nostres cantaires, i tot això amb continuïtat, com és contínua la seva obra.

Hem retrobat en aquestes darreres audicions tota l'emoció i tota la bellesa que ja coneixíem d'altre temps: l'audició primera de la Quaresma de 1908. No era, doncs, una nova coneixença, sinó una antiga amistat; i per això tot el foc i tot l'entusiasme dels nostres cantaires ha estat una cordial salutació amb tot el goig de reveure l'antic amic. L'esforç d'avui és la prolongació del d'ahir.

Van ací, ara, les impressions i els comentaris a què han donat lloc aquestes dues audicions, que retallem de la premsa:

LA VEU DE CATALUNYA:

..... Ens resta a dir, i volem deixar-ho consignat sense cap mena de reserves, que la interpretació del *Manfred* sota la direcció de l'eminent mestre Pau Casals, fou excel·lent de veres. El mestre Casals, ben possessionat del pensament de Schumann, sabé encomanar la seva fonda emoció a l'orquestra i a tots els interpretadors i ens oferí una versió del *Manfred* com a ben segur poques vegades podrà tornar-se a sentir entre nosaltres.

S'encarregà dels delicats corals de l'obra el meritíssim ORFEÓ GRACIENC, que dirigeix el mestre Joan Balcells, i cal dir que ho féu a meravella. Aquesta notable institució coral d'uns anys ençà ve realitzant una tasca ascendent i seriosa, ben digna de la major atenció i dels majors elogis.

..... L'eminent mestre Pau Casals escoltà repetits i fervorosos aplaudiments. Bé els mereixia i bé els mereixien, també, tots els seus cooperadors per l'amor i la intelligència que posaren en la interpretació de tot el programa i especialment, com a obra sobresortint, en la del *Manfred*, que constituí una solemnitat artística ben memorable.—JOAN LLONGUERES.

LA PUBLICITAT:

..... Ha estat oportuníssima l'execució d'aquesta tan poc coneguda composició, i l'esforç realitzat pel mestre Casals i per tots els elements que han col·laborat en la difícil empresa mereix els nostres elogis més sincers.

..... L'execució de tota la música fou verament magistral per part de l'orquestra. La interpretació del mestre Casals, absolutament perfecta en tots els aspectes i ben mereixedora d'aplaudiment la tasca de l'ORFEÓ GRACIENC.

EN LES FESTES DEL ROMANTICISME

.....La tasca del mestre Casals i dels seus col·laboradors fou aplaudida amb entusiasme i afecte per tots els qui saberen apreciar la importància que assolía en aquesta vetllada.

BALTASAR SAMPER

EL MATÍ:

.....No hi ha pas dubte que la interpretació d'una obra com aquesta per primera vegada a la nostra ciutat havia de constituir un esdeveniment extraordinari. Les noves que hom tenia de la seva preparació pel mestre Pau Casals amb la seva gloriosa orquestra, amb la col·laboració del benemèrit ORFEÓ GRACIENC, dirigit pel mestre Balcells, del mestre organista Sr. Vicents M. de Gibert, i dels actors del Teatre Íntim que dirigeix l'Adrià Gual, feien preveure una interpretació memorable. Val a dir que el públic intel·ligent no es veié pas defraudat. Dubtem que sigui possible assolir una major unitat, una millor compenetració entre els diversos elements integrants d'aquesta obra de Schumann.—JOAN GOLIS.

LA VANGUARDIA:

..... La interpretació, cuidada y adecuada, dió origen a elogios sinceros y fervorosos.

Desde luego, a Pablo Casals, que había echado sobre sus hombros un trabajo que no todos podrían resistir, recogió unánimes y efusivos plácemes.

La orquesta le secundó admirablemente, lo mismo que el ORFEÓ GRACIENC instruido por el maestro Balcells, magnífico de entonación y sonoridades.

A todos les aplaudió calurosamente el numeroso público.—U. FERNÁNDEZ ZANNI.

DIARIO DEL COMERCIO:

“La segunda parte ofrecía algo tan interesante como el poema *Manfred*, de Schumann, sobre el texto de Byron. La primera vez que se dió esta obra fué en los conciertos del Liceo de 1908, a cargo de la Asociación Musical de Barcelona y bajo la dirección del maestro Crocé-Spinelli. Entonces, como ahora, colaboró en la empresa, el ORFEÓ GRACIENC. Antes de aquella época se había dado en concierto la magnífica obertura y una serie compuesta de tres fragmentos instrumentales, tales el intermedio que abre la segunda parte, el “ranz” de las vacas y la evocación de la hada de los Alpes.

Es cierto que estos fragmentos señalan lo más culminante de la partitura, si añadimos el bello cuarteto de los espíritus, que esta vez el ORFEÓ GRACIENC ha interpretado primorosamente. No es, empero, menos cierto que ha sido de un gran interés “la audición completa con todos los recitados, a despecho de la fatiga que hayan podido experimentar quienes no desearan otra cosa sino oír música. La percepción del conjunto de la obra lírico-dramática ha sido, pues, completa, gracias a los esfuerzos del maestro Casals, a quien ninguno duele con tal de ofrecer a nuestra Barcelona unos conciertos dignos del más selecto centro musical del mundo.

El esfuerzo del ORFEÓ GRACIENC y de su director, el maestro Balcells, debe ser altamente elogiado en lo de contribuir a la audición de esas grandes obras para coros y orquesta. Sobre todo, hay que consignar los méritos de la masa coral, así como los de la orquesta, siempre justa y bien matizada bajo la batuta sapientísima del maestro Casals.

Celebrando tan justa interpretación, hacemos votos para que tan valiosos elementos lleguen pronto a nueva conjunción para darnos a saborear el *Faust*, del mismo Schumann, otra obra cumbre del gran ciclo romántico.

Remarquem amb goig les dues audicions. Sense prodigar entusiasmes, que s'esfumen, però vibrants de fe, pensem en les realitats que queden, en la joia de la tasca acomplerta i de la que havem d'acomplir. I alegrem-nos d'aquesta festa sota l'empenta brillantíssima de Pau Casals, i de tenir aquests orfeonistes i aquest Mestre que és Joan Balcells.

KURT SCHINDLER A BARCELONA

FOU una festa bella de debò la que tingué lloc el dia 18 de maig proppassat, organitzada pel *Foment Nacional de Turisme* a honor dels assistents al Viatge Turístic Musical, entre els quals figurava el gran amic de l'ORFEÓ GRACIENC, l'il·lustre mestre nord-americà Mr. Kurt Schindler, la vinguda del qual anunciàvem. Amb ell assistiren a la festa el degà de la Seu de Toledo, Rev. S. Polo Benito i diverses senyores i senyoretes professores angleses i mexicanes; l'eminent guitarrista Miquel Llobet i el seu germà; el mestre Morera amb la seva distingida família, i d'altres.

Ultra un esplèndid programa de sardanes executades mestrívolment per la *Cobla Barcelona* al pati del nostre estatge, l'ORFEÓ GRACIENC, per correspondre als dissenys prèviament mostrats pels il·lustres viatgers, improvisà, gairebé podríem dir, un petit concert a la sala d'assaigs. Després d'unes paraules de salutació del mestre Balcells, interpretà *El cant de la Senyera*, de Millet, acollit xardorosament pel públic nombrosíssim; *Sota de l'om*, de Morera, i *Kalinka*, la deliciosa cançó popular russa tan bellament harmonitzada pel mestre Schindler i la melodia de la qual el jove tenor, col·laborador de l'ORFEÓ, S. Ricard Mayral, cantà magníficament com sempre. El mestre Schindler fou llargament ovacionat.

Llavors el mestre Balcells li oferí la batuta perquè ens fes l'honor de dirigir *La sardana de les monges*, a la qual cosa accedí amablement. Abans, però, aprofità l'avinentesa per saludar els orfeonistes i dir-los amb quina emoció havia escoltat *Kalinka*. "Després de deu anys—digué—que no l'havia oïda, és per a mi una veritable estrena. I si, com diu el vostre mestre Balcells, això que feu avui és improvisar, jo no voldria altra cosa sinó que improviséssiu sempre. La vostra interpretació de *Kalinka* és la millor que he sentit." I felicità, agraït i commogut, els cantaires i el senyor Mayral.

Tot seguit dirigí la sardana esmentada en mig d'un esclat d'aplaudiments, els quals es renovaren en ésser repetida, ara dirigida pel mestre Morera. I acabà el concert amb l'audició de *La nostra verema* i, amb acompanyament de cobla, al pati, *La font de l'Albera*.

Els il·lustres visitants restaren encisats de la vetllada, de les nostres cançons i de les nostres danses, que ja puntejaven al final de l'audició. Una de les dames fins i tot demanà diverses partitures de sardanes, que farà cantar al seu Orfeó d'Oxford.

Els assistents a la festa foren obsequiats per l'ORFEÓ amb un *lunch*. Mentrestant el President, els Mestres i d'altres individus conversaven amb ells i els informaven sobre l'organització i el funcionament de l'entitat, les seves activitats, etc. Després de visitar les dependències de la casa, foren acomiadats afectuosament per nosaltres, i ells no sabien com agrair aquella festa, tan íntima, però alhora tan plena d'emocions, amb què hom els obsequiava i de la qual se'n duen un vivíssim record.

Mr. Kurt Schindler, al cancell, encara, ens deia: A reveure! —Benvingut!, diem nosaltres.

EDUARD ARTELLS

DE RÍTMICA I PLÀSTICA

AMB la sala d'actes a vessar se celebrà el 27 d'abril darrer l'anunciada sessió íntima a càrrec de la Secció de Rítmica i Plàstica. La música i la dansa, arts germanes, tornaren, per una tarda, a emplenar de gràcia, de bellesa i d'harmonia, l'escenari del nostre Orfeo.

A la primera part, foren les petites dansarines qui, per llur seguretat o vacil·lació captivaren deliciosament el públic. Les parts restants del programa constituïren una elevada nota d'art i de bellesa que meravellà els ulls de tots els espectadors. Aquesta sessió va demostrar d'una manera evident el progrés continuat que, sota l'expert mestratge de la senyora Yvonne Attenelle realitza la nostra Secció de Rítmica i Plàstica.

El públic aplaudí amb molt d'entusiasme la interpretació de totes les danses que integraven el programa. Estigueren admirables de ritme i de gràcia les simpatiques nenes Tarrida, Clot i Castellví en llurs difícils danses de la segona part. La senyoreta Garcia féu una magnífica interpretació del *Preludi*, de Rachmaninoff, dels *Tres valsos* de Brahms i de la ja coneguda obra *Koobold, el gnom que ha robat un collaret*, de Grieg. La senyoreta D'Aubry, admirabilíssima en la *Dansa eslava*, de Dvorak. El *Vals*, de Chopin, dansat amb gràcia incomparable per aquestes dues senyoretes, arrencà fortíssims aplaudiments. Així mateix admirables de gràcia, justesa i expressió, estigueren les senyoretes De Jaimez, Sosset i Gioan.

Foren a més vivament aplaudits els conjunts *El Matí*, de Grieg, i la *Fantasia*, de Schumann. En acabar, el públic tributà una gran ovació a la professora senyora Attenelle i a les deixebles de la Secció, així com a la pianista acompanyant senyoreta Suzanne Girardin.

Tothom sortí complagut d'aquesta festa íntima de la Secció de Rítmica i Plàstica, i són molts els qui desitgen de poder fruir més sovint de l'espectacle inefable del seu art.

M. BOHIGUES ROSSELL

SEDLAK-VINKLER QUARTETT

Quartet en la menor, Arensky; Quartet 1.er Op. 16, Manén, i Quartet en fa major, Dvorak; heus ací el programa que aquest notable conjunt vienès interpretà d'una manera admirable en el concert que la revista *Música* organitzà en obsequi als seus subscriptors, el dia 8 del maig propassat en la nostra sala d'actes.

Sedlak-Vinkler Quartett forma indiscutiblement un conjunt de primera categoria entre els seus similars d'Europa. La igualtat de sonoritat és en ell perfecta, i els seus components palesen unes facultats, tant tècniques com artístiques, excel·lents. Hom no notà en el transcurs del programa, per cert molt suggestiu, la més lleu discrepància.

Les obres d'Arensky i de Dvorak, que omplien la primera i la tercera parts, foren tocadés amb una justesa i una dicció perfectes, especialment el *Rèquiem* i *Variacions* sobre un tema de Tschaikowsky de la primera de les composicions esmentades.

El *Quartet* de Manén refermà una vegada més l'alt concepte que d'aquest excellent músic nostre teníem format. És veritablement una joia en la seva modalitat, capaç ella sola d'acreditar el seu autor. En finalitzar la seva execució, esplèndida en veritat, Manén, que era present a la sala, fou objecte d'una esclatant ovació.

La nostra sala es veié honorada amb l'assistència d'un bon nombre de personalitats del nostre món musical, entre les quals recordem els compositor Frederic Mompou, Tomàs Buxó, Ricard Lamote de Grignon, Joaquim Serra, Climent Lozano, els concertistes Mercè Plantada, Miquel Llobet, Gàlvez, Molinari, Vallribera Garganta, Perelló, Marés, i representacions de l'*Associació Obrera de Concerts* i dels conjunts de música *da camera Sextet Granados*, *Quintet Català*, *Quartet Laietà*, *Quartet Filharmònic* i molts d'altres.

Felicitem *Música* per la seva felig iniciativa, la qual ens ha permès de fruit d'aquesta bella sessió de música.

JOSEP MONTFORT

IV APLEC DE GERMANOR DE L'EXCURSIONISME GRACIENC

DESPRÉS dels treballs portats a terme per les entitats excursionistes de Gràcia per tal de celebrar enguay el IV Aplec, que per motius aliens a la voluntat dels organitzadors no s'havia pogut realitzar en els dos darrers anys, podem dir ben joiosament que tindrà lloc diumenge, dia 6 del vinent mes de juliol, a la muntanya de Sant Ramon.

Per les adhesions rebudes sembla que serà un èxit, puix que ultra les societats excursionistes que han promès llur assistència a aquest Aplec amb el millor desig de retrobar-se hi ha el goig de prosseguir una festa que feia dos anys que no havíem pogut celebrar.

Entre les entitats que hi col·laboraran, que són totes les de la nostra barriada, ha quedat constituïda la Comissió organitzadora de la següent manera:

Presidència: GRUP EXCURSIONISTA de l'ORFEÓ GRACIENC.

Secretaria: Club Excursionista de Gràcia.

Tresoreria: Agrupació d'Alumnes i Ex-alumnes de l'Escola Abat Oliva.

Arxiu: Agrupació Escultista.

En aquest Aplec hi haurà missa cantada per elements de l'ORFEÓ, curses de parelles mixtes, salts de corda per a senyorettes, demostració de *camping* concursos de fotografies i de ressenyes de la festa i ballada de sardanes. També per a la mainada hi haurà concurs de ramells bosquetans.

Cal que aquesta munió de joves coratjosos representatius d'entitats i seccions excursionistes que s'han emprès la tasca d'organitzar novament el nostre Aplec, tinguin l'entusiàstic ajut de tots nosaltres i contribueixin al millor èxit d'aquest acte, palesa demostració de germanor entre les entitats graciencques.

JOSEP MIRALLES I DIES

BIBLIOTECA

L'AMOR ALS LLIBRES

Hem traduït aquestes ratlles d'Oliver Goldsmith, que són extretes de la seva obra El ciutadà del món. Aquest notable escriptor (1728-1774) poeta, historiador i assagista alhora, les principals obres del qual són mundialment conegudes, és encara un dels valors més representatius de la literatura anglesa.

HAS arribat a una edat, ara, fill meu, en què el plaer distreu de l'aplicació; però no vulguis robar-te, pel gaudi immediat, la felicitat de la resta de la teva vida. Sacrifica una mica de plaer al principi, per aconseguir un plaer major després. Amb un quants anys més d'estudi, tota la resta de la teva vida serà completament fàcil.

Aquell qui ha començat la seva fortuna amb l'estudi, la confirmarà, certament, amb la perseverança. L'amor als llibres conté la passió pel plaer; quan aquesta passió ha estat refrenada, la vida es fa, llavors, més suportable. Així, si un hom posseeix més que no necessita, mai no arribarà a sofrir desenganys greus; l'home esguarda llavors, indiferent, totes aquelles petiteses que la indigència produeix sovint.

Un plaer indicible emplenarà la vida de l'estudiant volenterós. La primera vegada que llegeixo un bon llibre ve a ésser per a mi com guanyar-me un nou amic. I quan rellegeixo un llibre ja conegut, em faig la il·lusió de retrobar-me amb un vell company.

Tot i el plaer i el profit que produeix generalment l'estudi, els pares troben sovint difícil d'induir llurs fills a estudiar.

Aquests van apartant-se més i més de l'aplicació. I quan de bon principi es triga massa a estudiar, totes les esperances de poder arribar a distingir-se algun dia resten esvaïdes. Si aquests minyons es veuen obligats a escriure dues ratlles en un to més polit que el de costum, com els sembla de feixuga, la ploma! Trigaràn un segle a confegir dos o tres paràgrafs amb una passadora correcció.

No és d'una gran importància llegir molt, sinó llegir amb regularitat. Si un hom se'n deixa massa sovint, no podrà esperar-se'n mai un profit veritable. Hi ha gent que estudiaran un dia amb intensa aplicació, però que reposaran després deu dies seguits. La saviesa és com les dames coquetes; cal festejar-la amb incansable assiduïtat.

Era una dita dels antics allò que un hom no obre mai un llibre que no en reculli algun ensenyament. Diré amb ells que tots els llibres poden acréixer la nostra experiència, llevat dels llibres purament novel·lescs; aquests no són sinó ficcions perilloses en les quals l'amor és la passió dominant.

Esteu-vos de llegir aquelles històries en què el vici és pintat com a virtut; cerca sempre la saviesa i el saber sense creure mai, però, haver-les trobades. L'home és savi, mentre que els seus afanys són de cercar la saviesa. Però si mai arriba a imaginar-se que ja ha arribat a posseir l'objecte de les seves recerques, llavors deixarà d'ésser savi: esdevindrà boig. Vulgues seguir el camí de la virtut amb el mateix compte amb què camina un cec, que mai no fa una passa sense abans examinar el terreny amb el seu bastó.

Trad. M. B. R.

GRUP EXCURSIONISTA

LES NOSTRES ACTIVITATS

COM a final de la tongada d'excursions, i abans de submergir-se completament en el repòs de l'estiu, hi ha organitzada, com hi ha hagut en anys anteriors, una excursió familiar, segons ha estat anunciat, els detalls de la qual són ja quasi ultimats; aquesta vegada a la Costa Brava, una de les més belles contrades catalanes. Durarà tres dies: els 25, 26 i 27 del mes entrant, i seran visitats llocs que tothom ha sentit lloar, sota el següent itinerari: el primer dia, Caldes de Malavella, Sant Feliu de Guíxols, S'Agaró, Palamós, La Fosca, Sant Sebastià, Tamariu, Llafranc, Calella i Palafrugell; el segon dia, Bagur, Fornells, Aiguablava, Torroella, Estartit, L'Escala, Empúries, Vilademat, Sant Pere Pescador, Castelló d'Empúries i Figueres; i el tercer dia, Roses, Cadaqués, Port de la Selva, Llansà, Vilajuïga, Peralada, Vilabertran i Figueres.

La simple llista d'aquests noms diu ja com ha d'ésser interessant i agradable de fer aquesta passejada en bona companyia; de veure alts espadats i cales d'una íntima beutat: bells panorames, amb la immensa blavor de cel i mar, a la costa, i terra endins, paisatges plens de llum i de color.

També n'ha estat fixat el pressupost: 60 pessetes per als socis del Grup i 63 pessetes per als de l'ORFEÓ, comprès el tren d'anada i tornada, els autòmibus i dinar, sopar i dormir del dia 25; desdejuni, dinar, sopar i dormir del dia 26; desdejuni i dinar del dia 27, i les propines.

D'aquesta manera, per mitjà d'aquest Grup es manté una continuïtat de relació entre cantaires i altres socis. Si després de la feina quotidiana és confortador de poder esmerçar una hora cantant en agradable companyia, després d'una setmana de tasca i de cants, què millor que pujar i davallar muntanyes sense fadigar-se, agermanats en la natura, passar hores exquisides entre pins i ginesteres, contemplant les meravelles de terra i aire, esmerçant el temps preat en excursions útils i agradables, sense deixar mai de veure's amigablement, en dies de treball com en dies de festa.

Paral·lelament, el Grup ha fet gestions i les continua, per tal d'adquirir cases casetes de banys de més gran capacitat que les que té actualment, per tal d'instal·lar-los a la platja de Badalona, a ús dels socis. Però, mentre això no és un fet, i no podent-ho ultimar tot seguit, han quedat instal·lades les dues casetes de la seva propietat, després d'ésser degudament arranjades i millorades, al mateix lloc de l'any passat, a la disposició dels socis. El preu de l'abonament és el de costum.

La inauguració ha quedat fixada per al dia 9 d'aquest mes de juny.

FRANCESC JOU

NOTICIARI

Esports de neu.—Com a terminació de la temporada d'hivern, el dia 15 del passat abril tingué lloc una festa íntima a La Molina. Es féu una cursa de velocitat de dues voltes en un circuit de 1.700 metres. Hi prengueren part deu corredors. Es de remarcar l'actuació de la

nena Palmira Castellví. Per ésser la primera cursa que se celebra entre els nostres socis, el Consell ha acordat de fer donació, als que hi prengueren part, d'una medalla de cooperació, com a record de la festa.

GRUP SARDANISTA

APLEC A FIGUERES

LA Lliga Sardanista celebra aquest mes el seu primer Aplec a Figueres, on els representants de les entitats sardanistes de Catalunya s'aplegaran en noble i franca germanor.

És un encert de celebrar la seva primera reunió en aquella xamosa ciutat. Cap altre lloc no fóra tan adient per a inaugurar una sèrie d'aplec, que tindran continuïtat anual, com la capital de l'Empordà, tan activa i plàcida a la vegada, contrada que és bressol de la nostra dansa.

En aquesta diada de festa major sardanista tot Catalunya vibrarà a la ciutat principal de l'Empordà; la mar bressant-la de lluny amorosament li recordarà el dolç cant de la sirena enamorada, mentre la tramuntana, davallant de les serres pirenenques, li contarà, adés baix, baixet, adés amb impetuositat gairebé salvatge, el prec del pastor encisat per la bellesa de l'estimada.

Imagineu-vos per uns instants la joia que sentirien en tornar a l'indret dels seus jorns d'amor i de felicitat, i trobar que aquest amor ha tret florida, que la llegenda ha esdevingut una realitat, una bella realitat.

I és que enguany, en son niu verd-daurat trobaran tot el poble de Catalunya, radiant de goig, entre fogueres de ginesta i de roselles que, al so alegre de les cobles, semblaran més enceses encara.

Una diada de vera germanor serà certament aquest Aplec que la Lliga Sardanista organitza per celebrar la seva primera Assemblea. De les més llunyanes contrades de la nostra terra acudiran els sardanistes, i Figueres els rebrà tots amorosament, amb aquella franca cordialitat que caracteritza els empordanesos, l'ànima dels quals es reflecteix d'una faisó inequívoca en l'esperit altament democràtic de la nostra dansa.

J. M.

NOTICIARI

—El dia 22 d'aquest mes es celebrarà a Figueres la primera assemblea de la "Lliga Sardanista", a la qual el GRUP SARDANISTA enviarà un representant. Ultra els fins estatuta-

ris, complementaran la diada sengles conferències a càrrec dels senyors F. Valls i Taverner, J. Puig Pujades i mestres L. Millet i J. Llongueres.

SECCIÓ OFICIAL

— La Junta directiva, seguint la campanya iniciada per a l'ampliació de l'amnistia, va acordar adherir-se a l'acció empresa per l'Ateneu Enciclopèdic Popular en aquest sentit, i trametre el telegrama següent:

"President Consell de Ministres.—Madrid— Junta directiva ORFEÓ GRACIENC sol·licita ampliació amnistia delictes socials.—President, *Forcada*; Secretari, *Clement*.

— Amb motiu de l'homenatge organitzat a honor de l'il·lustre escultor Josep Llimona, ha estat cursat el següent comunicat:

"President Consell Ministres. — Madrid. — Junta directiva ORFEÓ GRACIENC ocasió festa treball sol·licita ampliació amnistia delictes socials.—President, *Forcada*; Secretari, *Clement*."

— El bisbe de Perpinyà monsenyor Carleade du Pont, ha publicat en una revista de París unes belles paraules en defensa de la llengua catalana:

"Déu ha donat a cada poble un caràcter particular, una personalitat pròpia, que són el reflex de la terra que habita, de la llengua que parla i que determinen la seva raça. La terra i la raça són inseparablement lligades l'una a l'altra; de llur unió és nascuda la llengua, després d'una gestació sovint secular. Intentar destruir un dels tres termes d'aquesta trinitat: la terra, la raça i la llengua, àdhuc sota pretext d'unitat nacional, és una obra impia i químera. Fa de tan mal anivellar els pobles, com d'anivellar tota la terra. El català és una llengua, i viurà tant com la terra i la raça catalana."

Amb aquest motiu la Junta directiva ha cregut convenient d'adreçar una salutació al savi Prelat que dona un tan bell exemple als de la Catalunya estricta.

— En un altre lloc de la REVISTA donem compte de la bella festa que tingué lloc al nostre estatge el mes passat a honor dels assistents al Viatge Turístic Musical. Hem d'afegir, encara, que, dos dies després, ço és,

el 20, amb ocasió de tenir lloc un conjunt general de l'ORFEÓ, rebérem la visita de l'il·lustre M. le Comte de Blavette, de Versalles, recomanat pel degà de la Seu de Toledo S. Polo Benito, que havia estat a la festa esmentada.

L'il·lustre francès escoltà molt atentament l'assaig, del qual sortí molt ben impressionat, així com de l'organització de l'entitat: per la qual cosa felicità el Mestre i el President, i ens prometé de venir un altre dia. Benvingut.

— Amb motiu de la intervenció de la nostra Secció Coral en les cinc primeres representacions de *La cançó del vell Cabrés*, a profit dels presos, el mestre Balcells ha rebut una lletra del nostre enyorat amic Ventura Gassol, que reproduïm ací emocionadament:

"Dilectíssim amic Balcells: L'haver-vos donat les gràcies per telegrama, per la vostra col·laboració i la del vostre ORFEÓ en *La cançó del vell Cabrés* ha fet que hagi retardat més aquesta lletra.

Avui, però, aprofitant un moment de lleure, he volgut adreçar-me a tots vosaltres per manifestar-vos quin és el meu agraïment pel vostre gest i quins són els records que heu desvetllat en mi. M'heu recordat aquella nit al Centre de Dependents, quan s'hi donà per primera vegada, comptant també amb la vostra generositat. I pensar que ara aquell Centre es troba en mans de qui es troba! Millor temps hem d'esperar. Serà, en arribar aquests, que em plaurà venir personalment a saludar-vos i a reintegrar-me espiritualment, si més no, a la vostra magnífica obra que jo tant amo i admiro.

Us prego que així ho feu avinent als del vostre Consell directiu i a totes i a tots els orfeonistes, que no saben com em daleixo de poder-los sentir cantar de bell nou. Pressento que la impressió que em farà després de tot el que he passat i passo encara, ha d'ésser quelcom d'inefable.

Una abraçada per a vós, estimat i enyorat amic i mestre, i una a tots els de l'ORFEÓ GRACIENC. Ben vostre, *Ventura Gassol*."

Aquest nombre de REVISTA ha estat sotmès a la censura governativa

Recomanem als nostres socis les cases que anuncien a *Revista*

Magatzem de pells adobades

I ARTICLES PER A CALÇAT

ARTICLES D'EXCURSIONISTA

especialitat en claus per
a ferrar sabates, grassa
de cavall, cordons, etc

*

J. RIBAS MARTIN

Menéndez Pelayo. 55 - Tel. 75255
BARCELONA-G.

MAGATZEMS DE
SASTRERIA

CASA CAPDEVILA

*

Esplèndid assortit en
vestits confeccionats
per a home i noi

*

VESTITS DE PRIMERA COMUNIO

*

Plaça Rius i Taulet. 6
BARCELONA

A. Montfort

Sastre - Modista

Salmeron, 56, pral. 2.ª : BARCELONA
"Escala Gran" - Gràcia

Els socis de l'ORFEÓ GRACIENC tindran un descompte del cinc per cent
en llurs encàrrecs.

C A R O L

PASTISSER DE PRIMER ORDRE

SALMERON, 98 : TELÈFON 74834

*

Arreu on va el nostre nom
va el signe de la més alta
qualitat, elegància i fina presentació

*

Inútilment cercarà vostè millor
TOT-HOM HO DIU

Ampliacions : Reproduccions
Esmalt i Retrats en
tots els procediments

Salmeron, 79 i Santa. Eugènia, 2, pral.
Telèfon 71368 - Barcelona

Recomanem als nostres socis les cases que anuncien a *Revista*

CASA REVILLA

CONFECCIONS PER A
SENYORA I NENS
PERFUMERIA I ARTI-
CLES DE TOCADOR
VESTITS I ARTICLES
PERABANY-MERCERIA
VENTALLS

ASTÚRIES, 65 (PLAÇA DIAMANT)

TELÈFON' 78537

BARCELONA - G.

VILA

SASTRE

DE

L'HOMME *CHIC*

ELEGANTS
MODELS

L'ESTISORA

Salmeron, 89 :: BARCELONA-G.

GRAMOLES - FONÓGRAFS PORTÁTILS I DISCOS

DE TOTES MARQUES

ALGUNS DELS DISCOS DEL REPERTORI:

El cant de la Senyera
L'emigrant
Sardana de les monges
Les flors de maig
La mort de l'escolà
Les fulles seques
Els Segadors
L'hereu Riera
El cant dels ocells

AUDICIÓ I VENDA

Rafael Casanovas

Menéndez Pelayo, 113 - Gràcia

El desfile del amor
Hollywood Revue
Broadway Melody
El pagano de Tahiti
Si vas a París papà
Yo quiero ver Chicago
La viejecita
Bohemios
Marina

Actes que celebrarà l'ORFEÓ GRACIENC durant el mes de juny

DIA 1

GRUP EXCURSIONISTA. Visita a la "Granja Vella d'Horta."
Tarda. Sessió de Dansa Rítmica i Plàstica a càrrec de les deixebles de l'Escola que dirigeix
Mme. Yvonne Attenelle de Giménez.

DIA 4

GRUP FOTOCRÀFIC. A les deu de la vetlla, sessió de projeccions a càrrec de diversos socis.

DIA 8

GRUP EXCURSIONISTA. Sortida familiar amb autocar a Montserrat.

DIES 8 i 9

GRUP EXCURSIONISTA. Travessia del Montseny.—Excursió a La Mola de Colldejou.
GRUP FOTOCRÀFIC. Excursió a Santa Coloma de Queralt i Guimerà. Sortida, el dia 8 a les vuit
del matí. Estació de Magòria F. C. Catalans. Tornada el dia 9 al vespre.

DIA 9

GRUP EXCURSIONISTA. Inauguració de la temporada de banys a la Platja de Badalona.

DIA 15

GRUP EXCURSIONISTA. Assistència a l'Aplec excursionista a Vic. Sortida a la platja de
Badalona.

DIA 18

Vespre. Audició de l'Oratori *La Nit de Nadal* de Lamote de Grignon, al Palau Nacional de
l'Exposició amb l'Orquestra "Pau Casals". Direcció: Mestre Lamote de Grignon.
GRUP FOTOCRÀFIC. A les deu de la vetlla, sessió de projeccions a càrrec de diversos socis.

DIA 19

GRUP EXCURSIONISTA. Matí: Visita infantil als claustres de la Catedral per veure *l'ou com balla*,
i al local del Centre Excursionista de Catalunya.

GRUP EXCURSIONISTA. Vespre: Conferència sobre esports de neu i repartiment de medalles als
esquiadors del Grup que varen prendre part en la cursa reservada als nostres socis.

DIA 21

Vespre. Concert dedicat als socis protectors de l'ORFEÓ GRACIENC, amb la col·laboració del
violinista Rafael Ferrer i del pianista Narcís Pujol.

DIA 22

GRUP EXCURSIONISTA. Sortida a la platja de Badalona. Sortida infantil de mig dia.
A la tarda.—Festa amb motiu del repartiment de premis als deixebles a les classes de solfeig.

DIA 24

GRUP EXCURSIONISTA. Sortida a la platja de Badalona.
Al vespre.—Festa familiar amb motiu de la Revetlla de Sant Joan.

DIES 28 i 29

GRUP EXCURSIONISTA. Sortida d'acampament dels *minyons de muntanya*.

DIA 29

GRUP EXCURSIONISTA. Sortida a la platja de Badalona.
Vespre. Audició de la *Novena Simfonia*, de Beethoven al Palau Nacional de l'Exposició amb
l'Orquestra "Pau Casals". Direcció: Mestre Pau Casals.

AROLAS
impressor

Pl. Rius i
Taulet, 17

Tel. 75345
Barcelona